

Bilag 4

Morgenavisen Jyllands-Posten den 19. maj 1995

Staten må sikre sig uvildig bistand

Af Kirsten Jacobsen, folketingsmedlem, ordfører på det erhvervsfinansielle område for Fremskridts-partiet

I forbindelse med Sparekassen Nordjyllands overtagelse af Himmerlandsbanken står det igen lysende klart, at den nuværende ordning, hvor staten har én fast kammeradvokat, der dermed har monopol, må ophøre.

Uheldige monopoler

Monopolvirksomheder er i sig selv uheldige, det viser historien. Kammeradvokaten, eller »monopoladvokaten«, har i forbindelse med bankovertagelsen ikke givet regeringen den juridiske ekspertise, der betales for, og spørgsmålet er herefter, om staten bør anlægge en erstatningssag mod Kammeradvokaturen. Det mener jeg bør ske – også for at få en domstols vurdering af, hvor grænserne går i rådgivnings-spørgsmål på det erhvervsfinansielle område.

Hvad er det så, der har været galt med Kammeradvokaturens rådgivning?

Ifølge en fortrolig rapport til Skatteministeriet fra advokat Carsten Tvede-Møller fra advokatfirmaet Plesner & Lunø (rapporten er bestilt af Skatteministeriet) er der ydet en højst mangelfuld rådgivning fra Kammeradvokaten.

Stort set hele den samlede dagspresse har omtalt den fortrolige rapport, og af omtalen fremgår det, at Kammeradvokaten på to punkter har gjort sig skyldig i forhold, der af en domstol formentlig vil blive opfattet som ansvarspådragende.

Undersøgelsesdommer Frank Poulsen kom sidste efterår med sin rapport om sagen, hvilket førte til en omgående fyring af den person fra Kammeradvokaturen, det drejede sig om.

Sagen om bl.a. Himmerlandsbanken plus mange andre, f.eks. Ask og Urd, Ungbo og branden i Proviantgården, rejser spørgsmålene om, hvorvidt Kammeradvokaturen er sin opgave voksen, er i lommen på staten, om rådgivningen er god nok, osv.

Her er det Fremskridtspartiets holdning – og det har vi allerede den 8. november 1994 fremsat et forslag til folketingsbeslutning om – at regeringen skal opsigte aftalen mellem Finansministeriet og Kammeradvokaturen og fremover indgå aftale om juridisk bistand med en række forskellige advokatvirksomheder, der hver for sig har særlig ekspertise inden for de enkelte juridiske specialområder.

En række fordele

Inden for hvert område bør det således aftales med mindst to virksomheder. Aftalerne skal genforhandles hvert tredje år.

En sådan ordning vil alt andet lige medføre en række fordele.

- Vi får ophævet det monopol, Kammeradvokaturen har på at være statens advokat.
- Vi får gennemført den uvildighed i den juridiske advokatbistand og ekspertise, der er forudsat. I dag modtager Kammeradvokaten op imod 75 pct. af sine indtægter fra staten, og det fik den 23. oktober 1994 professor, dr.jur. Erik Werlauff til her i Jyllands-Posten at skrive: »Det giver risiko for, at man oplever sig selv som kundens forlængede arm. Og det er principielt usundt, hvis man ønsker en uafhængig juridisk bistand.«
- Der bliver indført fri konkurrence på området, og erfaringerne viser så, at staten sparer penge.

Det kan da godt være, at der på Kammeradvokatens kontor findes dygtige jurister, men det er nu en gang umuligt for den enkelte virksomhed at dække alle områder. Derfor er det også både sagligt og principielt rigtigt, at staten frit kan vælge advokat inden for de forskellige sagsområder.

Tiden er nu inde til at vurdere Kammeradvokaturens rolle og at ophæve dens nærmest